

obč. zák. ukládá a jest práv ze škody, která žalobci z toho vznikla. Nezáleží na tom, zda žalovaný nedal přímý příkaz k tlučení šterku a zda věděl, že šterk se tluče. Nechal-li šafář žalobce pracovati bez ochranných brýlí, ručí za toto šafářovo zavinění žalovaný podle § 1313a obč. zák.

Nemůže obstáti ani námitka žalovaného, že nižší soudy věc mylně právně posoudily, vyslovivše, že žaloba není podle § 1489 obč. zák. promlčena. Podle nauky i podle ustáleného rozhodování nejvyš. soudu (srv. rozh. čís. 2607, 3082, 5409, 7102, 9755 a 10745) je k tomu, by počala promlčecí lhůta běžeti, třeba takové znalosti škody, by vystačila k podání žaloby. V souzeném případě utrpěl žalobce zranění oka dne 15. prosince 1927; lze přisvědčiti dovolání, že tím dnem žalobce snad pociťoval bolesti, nemohl však tímto okamžikem ještě věděti, jaké bolesti bude trpěti, jak dlouho potrvají, zda na oko bude slepý a zmenší se tím jeho pracovní způsobilost, vše to mohl zvěděti teprve propuštěním z nemocničního ošetřování dne 11. dubna 1928, tím dnem byl mu teprve znám rozsah a výše jeho škody, a jest proto promlčení počítati teprve od toho dne.

Čís. 13604.

Kdo si vybral u kameníka z hotových pomníků náhrobní kámen, koupil jej a dal kameníkovi příkaz, by do tohoto koupeného kamene vyryl určité jméno, stal se tím, že kameník provedl tento příkaz, vlastníkem zakoupeného kamene.

(Rozh. ze dne 2. června 1934, Rv II 504/34.)

Žalobce vybral si z hotových pomníků u Bedřicha G-a náhrobní kámen, koupil jej a přikázal G-ovi, aby kámen po vyrytí jména jeho zesnulé manželky byl postaven na židovském hřbitově a odevzdal mu k tomu účelu potřebné povolení židovské obce. Po vyrytí nápisu byl náhrobní kámen zabaven k vydobytí peněžité pohledávky žalovaného za Bedřichem G-em. Žalobě o nepřipustnost exekuce procesní soud první stolice vyhověl. Důvody: Jest prokázáno, že žalobce náhrobní kámen od G-a koupil a že i vlastnictví na něho přešlo, neboť odevzdání k nabytí vlastnictví bylo v tomto případě nahrazeno znamením. Náhrobní kámen jest dozajista předmětem, u kterého není možným odevzdání z ruky do ruky. Znamením bylo, že žalobce dal příkaz, by na pomník byl vyryt nápis jím určený, který na kameni již, jak zájemným zápisem zjištěno, byl, a došlo proto k odevzdání kamene podle § 427 obč. zák. Žalobce byl již skutečně po koupi kamene v takovém poměru k věci, že s ní mohl libovolně a výlučně nakládati, jakž i činil, dav příkaz k vyrytí nápisu na pomník a k jeho postavení na hřbitově. Došlo proto i k odevzdání a jest vlastníkem sporného kamene jen žalobce, neboť jej koupil před zabavením. Odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Prvý soud neposoudil věc správně po stránce právní když ze zjištění vyvodil, že došlo mezi smluvními stranami ku převodu věci znamením ve smyslu § 427 obč. zák. Podle § 427 obč. zák. je u věcí, skutečné předání nepřipouštějících přípustné předání znamením, buď odevzdáním listin

vlastnictví prokazující nebo nástroji, jimiž přejímatel nabývá možnost držby věci výlučně se zmocniti. Tyto předpoklady nejsou splněny. Především náhrobní kámen jako věc movitá připouští hmotné odevzdání, k němuž také podle žalobceva přednesu dodáním a postavením na židovském hřbitově mělo dojít. Vyrytí jména zemřelé manželky žalobce na náhrobek nelze pokládati ani za listinný průkaz vlastnictví ani za nástroj, pomocí něhož by mohl žalobce volně a výlučně s věcí nakládati. Nedošlo tedy ještě k předání věci podle § 425 obč. zák., žalobce vlastnictví pomníku nenabyl a nemůže proto uplatňovati ve smyslu § 37 ex. ř. ohledně zabaveného pomníku právo výkon exekuce nepřipouštějící.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

V souzeném případě uplatňuje žalobce právo vlastnické na náhrobní kámen, který koupil dne 28. března 1933 od Bedřicha G-a, kterýžto kámen byl později u G-a zabaven žalovaným. Jak zjištěno, vybral si žalobce z hotových pomníků u Bedřicha G-a zabavený náhrobní kámen, koupil jej, načež dal G-ovi příkaz, by do tohoto koupeného kamene vyryl jméno Katharina Sch. Udělil-li tudíž žalobce po kupu náhrobního kamene G-ovi příkaz, by vyryl jméno Katharina Sch. do zakoupeného kamene, by tedy zpracoval materiál jím koupený a jednal-li G. podle příkazu žalobce, vyryv nápis, je jasno pro každého, že se vlastníkem kamene stal žalobce, který s kamenem tím, jenž náležitě specifikován, výlučně a libovolně nakládal.

Čís. 13605.

Výkaz nedoplatků na pojistné příspěvky k revírní bratrské pokladně, jenž není potvrzen příslušným báňským hejtmanstvím, nýbrž báňským revírním úřadem, není exekučním titulem podle § 79 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 242 sb. z. a n. a § 1 ex. ř.

Lhostejno, že báňský revírní úřad byl podle § 7 (3) vl. nař. ze dne 22. prosince 1922, čís. 392 sb. z. a n. delegován báňským hejtmanstvím k ověřování vykonatelnosti výkazů nedoplatků na příspěvky dlužné revírní bratrské pokladně, nebyla-li okolnost ta z exekučního návrhu zřejma, aniž v něm osvědčena.

(Rozh. ze dne 7. června 1934, R I 389/34.)

S o u d p r v é s t o l i c e povolil exekuci na základě výkazů nedoplatků zadržených pojistných příspěvků k revírní bratrské pokladně. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Stížnost jest odůvodněna, pokud uplatňuje, že výkazy nedoplatků, jež tvoří exekuční tituly, nejsou opatřeny doložkou vykonatelnosti, potvrzenou příslušným úřadem a že proto nejsou zákonnými exekučními tituly. Podle § 79 zákona ze dne 11. července 1922 čís. 242 sb. z. a n., který byl uveden v účinnost vyhláškou ministerstva pro veřejné práce ze dne 12. září 1924 čís. 202 sb. z. a n., vymáhají se zadržené pojistné příspěvky exekucí politickou